

ที่ นร ๑๒๐๖/๔๐๒

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน อธิบดีกรมธนารักษ์

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมธนารักษ์ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๘/๗๑๐๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๖/๑๘๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑. กรมธนารักษ์ได้มีหนังสือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อหารือว่า กรมธนารักษ์มีกฎหมายและกระบวนการงานที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวน ๔ ภารกิจ ได้แก่ ด้านที่ราชพัสดุ ด้านเหรียญกษาปณ์และบริหารเงินตรา ด้านการเผยแพร่และอนุรักษ์ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน และด้านการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งกรมธนารักษ์เห็นว่ากระบวนการงานดังกล่าวนี้ไม่เข้าลักษณะเป็นกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงไม่เข้าข่ายที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว กรมธนารักษ์จึงขอหารือว่าจะต้องดำเนินการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒. สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีหนังสือส่งข้อหารือในเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. ว่า โดยที่ข้อหารือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ส่งไปหารือยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น ยังมีได้มีการปรึกษาหารือ หรือยังไม่มีความเห็นที่แตกต่างหรือข้อโต้แย้งในปัญหาข้อกฎหมายจนไม่อาจหาข้อยุติได้แต่อย่างใด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่หารือได้

เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงาน ก.พ.ร. จึงขอให้ความเห็นเบื้องต้นในประเด็นที่หน่วยงานหารือว่า โดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้นิยามความหมายของคำว่า

“อนุญาต”...

"อนุญาต" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วยและคำว่า "ผู้อนุญาต" หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต ประกอบกับมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า "ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้" จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กฎหมายได้กำหนดให้ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ประกอบกับคำว่า "อนุญาต" มีความหมายค่อนข้างกว้าง กล่าวคือ อนุญาตหมายความว่ารวมถึงการรับแจ้งด้วย ซึ่งหากมีกฎหมายหรือกฎหมายกำหนดให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่ในการรับแจ้ง ก็ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อนุญาตที่จะต้องดำเนินการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในเรื่องนั้นด้วย และการที่กฎหมายได้กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นผู้อนุญาตตามกฎหมายต่างๆ มีหน้าที่ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ก็เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรฐานในการดำเนินการที่ชัดเจนและการดำเนินการในเรื่องเดียวกันมีแนวปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกัน และประชาชนผู้มายื่นคำขออนุญาตต่างๆ จะได้ทราบถึงขั้นตอน และระยะเวลาในการขออนุญาตในเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องมีการอนุญาต เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนด้วย

ฉะนั้น กรณีที่กรมธนารักษ์ได้หารือเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในการกิจจำนวน ๔ การกิจ สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วมีความเห็นในเบื้องต้น ดังนี้

(๑) การกิจด้านเหรียญกษาปณ์และบริหารเงินตรานั้น เป็นภารกิจที่มีบุคคลภายนอกมาขอให้กรมธนารักษ์ดำเนินการจัดทำเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกและเหรียญที่ระลึก โดยกรมธนารักษ์จะเป็นผู้พิจารณาในเรื่องต่างๆ เช่น ตามระเบียบกรมธนารักษ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการจัดทำเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกและเหรียญที่ระลึก พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๕ กำหนดให้ หน่วยงานหรือสถาบันที่มีความประสงค์จะขอให้กรมธนารักษ์จัดทำเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกจะต้องส่งเรื่องให้กรมธนารักษ์พิจารณาเป็นการล่วงหน้าก่อนวันกำหนดจ่ายแลกไม่น้อยกว่า ๑ ปี หรือในข้อ ๘ กำหนดให้ หน่วยงานของรัฐที่ขอจัดทำเหรียญที่ระลึกต้องมิฐานะเป็นนิติบุคคลและขอจัดทำในนามของหน่วยงาน เว้นแต่หน่วยงานทางทหารอาจขอจัดทำในนามของกรม สำหรับหน่วยงานเอกชนที่ขอจัดทำจะต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล หรือหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลรับรอง ทั้งนี้ จะต้องแนบหลักฐานแสดงฐานะการเป็นนิติบุคคลพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของหน่วยงาน วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง วิธีการดำเนินงาน พร้อมทั้งรายชื่อคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อประกอบพิจารณา เป็นต้น ดังนั้น การดำเนินการของกรมธนารักษ์ในการกิจดังกล่าว จึงอยู่ในบังคับตาม

คำนิยามของคำว่า “อนุญาต” ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กรมธนารักษ์จึงมีหน้าที่ที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) สำหรับภารกิจด้านการเผยแพร่และอนุรักษ์ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดินเป็นภารกิจที่มีประชาชนมาติดต่อขออนุญาตบันทึกภาพทรัพย์สินเพื่อใช้ในกิจกรรมอย่างอื่นนอกจากกิจกรรมของกรมธนารักษ์ โดยในประกาศกรมธนารักษ์ เรื่องหลักเกณฑ์การขอบันทึกภาพทรัพย์สินเพื่อใช้ในกิจกรรมอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดให้ ผู้อำนวยการสำนักทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดินและผู้อำนวยการศาลารักษ์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมธนารักษ์เป็นผู้พิจารณาอนุญาตในเรื่องต่างๆ เช่น ตามประกาศกรมธนารักษ์ เรื่องหลักเกณฑ์การขอบันทึกภาพทรัพย์สินเพื่อใช้ในกิจกรรมอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒ กำหนดให้ ผู้ที่ประสงค์จะทำการบันทึกภาพทรัพย์สินเพื่อใช้ในกิจกรรมอย่างอื่นนอกจากกิจกรรมของกรมธนารักษ์ ต้องยื่นคำขอต่อผู้อนุญาต หรือในข้อ ๘ ได้กำหนดให้ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้บันทึกภาพต้องนำภาพและคำบรรยายหรือคำโฆษณาให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณาก่อนการตีพิมพ์ หากผู้อนุญาตเห็นว่าภาพและคำบรรยายหรือคำโฆษณาดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ผู้ได้รับอนุญาตให้บันทึกภาพจะต้องดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง เหมาะสม และได้รับความเห็นชอบจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการตีพิมพ์ภาพและคำบรรยายหรือคำโฆษณาที่ได้รับอนุญาต ดังนั้น การดำเนินการของกรมธนารักษ์ในภารกิจดังกล่าวจึงอยู่ในบังคับตามคำนิยามของคำว่า “อนุญาต” ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กรมธนารักษ์จึงมีหน้าที่ที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่นเดียวกัน

(๓) การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในภารกิจด้านที่ราชพัสดุและภารกิจด้านการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์นั้น สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า กรมธนารักษ์ได้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในระบบสารสนเทศการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนของสำนักงาน ก.พ.ร. แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในเรื่องดังกล่าวอีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๘๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๖/๑๔๓

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน อธิบดีกรมธนารักษ์

อ้างถึง หนังสือกรมธนารักษ์ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๘/๗๑๐๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๖/๑๔๒
ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมธนารักษ์ได้มีหนังสือมายังสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อยืนยันว่า กรมธนารักษ์มีกฎหมายและกระบวนการที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวน ๔ ภารกิจ ได้แก่ ด้านที่ราชพัสดุ ด้านเหรียญกษาปณ์และบริหารเงินตรา ด้านการเผยแพร่และอนุรักษ์ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน และด้านประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งกรมธนารักษ์เห็นว่ากระบวนการดังกล่าวนี้ไม่เข้าลักษณะเป็นกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงไม่เข้าข่ายที่จะจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ฯ ดังกล่าว จึงขอหารือว่ากรมธนารักษ์จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วขอเรียนว่า โดยที่ข้อหารือของท่านอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเป็นผู้พิจารณา ฉะนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ส่งข้อหารือของท่านไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว ทั้งนี้ ขอให้ท่านขอทราบผลการพิจารณาไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรงต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อาจ ตริกิจวัฒนากุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๙๓๐

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๓๐๘/๗๑๐๐

กรมธนารักษ์

ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

สำนักงาน ก.พ.ร.

รับที่ 04563

วันที่ 18 พ.ค. 2558

เวลา

๑๕ พ.ค. ๒๕๕๘

94

20พค 58

เรื่อง การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘

เรียน เลขาธิการ ก.พ.ร.

- อ้างถึง ๑. หนังสือกรมธนารักษ์ ด่วน ที่ กค ๐๓๐๘/๓๒๖ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๐/ว ๕ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบันทึกสถาบันกฎหมายพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ชุด
๒. ประกาศกรมธนารักษ์ เรื่อง การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ.๒๕๕๓
ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๓ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. รายชื่อกระบวนงานกรมธนารักษ์ (จำนวน ๓๒ กระบวนงาน) จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมธนารักษ์ได้แจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบว่า กฎหมายและกระบวนงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ที่ใช้บังคับปัจจุบัน ไม่เข้าขอบข่ายเป็นกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ตามมาตรา ๔ แห่งร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. แต่อย่างใด และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้แจ้งขอให้กรมธนารักษ์เร่งดำเนินการจัดส่งคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และตรวจสอบความครบถ้วนของขอบข่ายงาน ตามกฎหมายและกฎที่อยู่ในความรับผิดชอบอีกครั้ง เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ในกรณีที่มีประเด็นความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับงานที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัติฯ ขอให้จัดทำหนังสือหรือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. โดยด่วน เพื่อสำนักงาน ก.พ.ร. จะได้ วิเคราะห์ และรวบรวมส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป นั้น

กรมธนารักษ์ขอเรียนว่า เมื่อพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาชี้แจงทำความเข้าใจ และให้คำปรึกษาในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว มาโดยตลอด แต่ก็ยังมีความขัดเจนและเป็นที่ยุติว่า กฎหมายและกระบวนงานที่เกี่ยวข้องในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ เข้าลักษณะเป็นกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร กรมธนารักษ์พิจารณาแล้ว ขอเรียนยืนยันตามความเห็นเดิมว่า กฎหมายและกระบวนงานที่เกี่ยวข้องในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ ไม่เข้าลักษณะเป็นกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ และไม่น่าจะอยู่ในขอบข่ายที่ต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว โดยมีความเห็นและเหตุผลประกอบดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ มีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหาระบบการอนุมัติ การอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้ง ซึ่งในปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตเป็นจำนวนมาก การที่จะดำเนินการใด หรือประกอบกิจการใดของประชาชน จะต้องขออนุญาตจากส่วนราชการหลายแห่ง ประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวกับการอนุญาตบางฉบับไม่ได้กำหนดระยะเวลา ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ในการพิจารณาไว้ อีกทั้ง กฎระเบียบที่ยุ่งยากซับซ้อน และใช้เวลานานเกินความจำเป็น ทำให้เป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นขออนุญาต หรือที่เรียกว่า “เทปสีแดง” (red tape)

๒. “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” ตามความหมายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ หมายถึง บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใด หรือการประกอบกิจการใด จะต้องได้รับอนุญาตก่อน จึงจะดำเนินการได้ เช่น การออกใบอนุญาตตั้งโรงงานผลิตอาหาร ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) การออกใบอนุญาตขายสุรา ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.๒๕๓๓ (กรมสรรพสามิต) การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับยาแผนปัจจุบัน ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ.๒๕๑๐ (กระทรวงสาธารณสุข) เป็นต้น กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตดังกล่าว จึงมีลักษณะที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในบางเรื่อง การที่จะดำเนินการใด หรือประกอบกิจการใด ประชาชนต้องขออนุญาตจากส่วนราชการก่อน ลักษณะการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต เป็นการใช้อำนาจทางปกครองในลักษณะเป็น “อำนาจผูกพัน” คือ ฝ่ายปกครองย่อมต้องผูกพันปฏิบัติตามกฎหมาย หรือกฎที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ไม่สามารถที่จะตัดสินใจเป็นอื่นได้ เมื่อเอกชนมายื่นขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนแล้ว ฝ่ายปกครองย่อมผูกพันต้องอนุมัติ อนุญาต จะปฏิเสธเป็นอื่นโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรมิได้ ดังนั้น การใช้ อำนาจทางปกครองในการอนุมัติ การอนุญาต จึงมีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

๓. ในปี พ.ศ.๒๕๕๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสถาบันกฎหมายพัฒนาเศรษฐกิจ ได้เคยศึกษาตรวจสอบ และรวบรวมกฎหมายที่มีบทบัญญัติเรื่องการอนุญาตไว้ โดยสรุปได้ว่า ระบบอนุญาตเป็นระบบที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในบางเรื่อง โดยกฎหมายจะกำหนดว่า กิจการใดบ้างที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากรัฐก่อน จึงจะดำเนินการได้ กิจกรรมที่ต้องขออนุญาตส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือที่มีผลกระทบต่อสภาพสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและสิ่งแวดล้อม สำหรับระบบการอนุญาตของไทย กฎหมายแม้ว่าจะกำหนดกิจกรรมที่ต้องขออนุญาต คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต และผู้มีอำนาจอนุญาต ส่วนหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ระยะเวลาการพิจารณา และแบบการขออนุญาต ให้เป็นอำนาจของฝ่ายบริหารที่จะกำหนดตามความเหมาะสม อาจกำหนดเป็นกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี หรืออธิบดี หรือบุคคลอื่นใดเป็นผู้กำหนดก็ได้ ส่วนสถานะของคำสั่งอนุญาต หรือไม่อนุญาต เป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ และจากการตรวจสอบพระราชบัญญัติต่างๆ ที่มีผลใช้บังคับในปดังกล่าว ปรากฏว่า การอนุญาตตามกฎหมายไทยสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑ การอนุญาตที่มีใบอนุญาต

๓.๒ การอนุญาตที่ไม่มีใบอนุญาต

โดยพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตของหน่วยงาน และผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ทั้งประเภทที่มีใบอนุญาต และไม่มีใบอนุญาต มีจำนวน ๑๔๕ ฉบับ โดยมีจำนวนใบอนุญาต ๓๙๗ ใบ และการอนุญาต ๔๒๘ รายการ รวมทั้งสิ้น ๘๒๕ รายการ ในส่วนของกระทรวงการคลัง มีจำนวนใบอนุญาต ๓๗ ใบ การอนุญาต ๗๖ รายการ แต่ไม่มีกฎหมายในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๔. เมื่อพิจารณาตามความเห็นและเหตุผลดังกล่าวแล้ว เห็นว่า กฎหมายและกระบวนการงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ ทั้ง ๔ การกิจ ได้แก่ ด้านที่ราชพัสดุ ด้านเหรียญกษาปณ์และบริหารเงินตรา ด้านการเผยแพร่และอนุรักษ์ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน และด้านประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ ไม่เข้าลักษณะเป็นกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ และไม่ต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว โดยมีรายละเอียดในแต่ละการกิจดังนี้

๔.๑ การกิจด้านที่ราชพัสดุ

กรมธนารักษ์มีการกิจในการปกครองดูแล บำรุงรักษาที่ราชพัสดุ ภายใต้กฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ ได้แก่ พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.๒๕๑๘ กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ.๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ พ.ศ.๒๕๕๒ เป็นต้น

การปกครองดูแลที่ราชพัสดุ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ มีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการ ถ้าที่ราชพัสดุที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือไม่ได้สงวนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการ จึงจะนำมาจัดหาประโยชน์ โดยการจัดให้เช่า หรือจัดทำสัญญาต่างตอบแทนอื่นนอกเหนือจากการจัดให้เช่าก็ได้ จะเห็นว่า กฎหมายดังกล่าวบัญญัติขึ้นเพื่อใช้ในการปกครองดูแล และการบริหารจัดการที่ราชพัสดุให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามนโยบายของรัฐบาล ในส่วนที่มีประชาชนเข้ามาติดต่อขอรับบริการกับส่วนราชการ คือ การขอเช่าที่ราชพัสดุ และการขอปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญาเช่า โดยเห็นว่า

๔.๑.๑ การขอเช่าที่ราชพัสดุ เป็นเรื่องที่ประชาชนได้แจ้งความประสงค์จะขอเช่าที่ราชพัสดุ (เช่าทรัพย์สิน) ซึ่งไม่ได้มีกฎหมายหรือกฎหมายกำหนดว่า กรมธนารักษ์มีหน้าที่ที่จะต้องนำที่ราชพัสดุดอกจัดให้เช่า และต้องอนุมัติ อนุญาตจัดให้เช่า เมื่อประชาชนได้แจ้งความประสงค์ขอเช่าที่ราชพัสดุ แต่อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์หลักของที่ราชพัสดุ คือ มีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการ แต่จะนำมาจัดหาประโยชน์ได้ต่อเมื่อที่ราชพัสดุนั้น ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือไม่ได้สงวนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการ ประกอบกับการพิจารณาจัดให้เช่า หรือไม่ให้เช่า เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติของผู้เช่า ความเหมาะสมของการจัดให้เช่าที่ราชพัสดุ และต้องคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ จึงเป็นการใช้อำนาจดุลพินิจ มิใช่อำนาจผูกพันที่กรมธนารักษ์จะต้องจัดให้เช่า ประกอบกับในการเข้าทำสัญญา รัฐและเอกชนอยู่ในสถานะที่เท่าเทียมกัน คือ รัฐมิได้ใช้เอกสิทธิ์หรืออำนาจเหนือเอกชน จึงเป็นเอกเทศสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (สัญญาทางแพ่ง) มิใช่สัญญาทางปกครอง ทำให้การพิจารณาจัดให้เช่า หรือไม่จัดให้เช่า ไม่ถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น การแจ้งความประสงค์ขอเช่าที่ราชพัสดุ (เช่าทรัพย์สิน) การเข้าทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน จึงมิใช่เรื่องการอนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘

๔.๑.๒ เมื่อกรมธนารักษ์จัดให้เอกชนเช่าแล้ว กรมธนารักษ์จะทำสัญญาเช่าให้แก่เอกชน (ผู้เช่า) ซึ่งผู้เช่าจะต้องใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุ ตามวัตถุประสงค์การเช่า และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการเช่าทุกประการ เช่น การต่ออายุสัญญาเช่า การโอนสิทธิการเช่า การขอนำสิทธิการเช่าไปจัดหาประโยชน์ หรือจัดให้เช่าช่วง การขอพัฒนาปลูกสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง เป็นต้น ซึ่งการพิจารณาอนุญาต หรือไม่อนุญาตนั้น เป็นการพิจารณาภายใต้กรอบเงื่อนไขแห่งสัญญาเช่า มิได้เป็นการใช้อำนาจของรัฐตามที่กฎหมายหรือกฎหมายกำหนด แต่อย่างไรก็ตาม

๔.๑.๓ การนำที่ราชพัสดุไปจัดหาประโยชน์ โดยการจัดให้เช่าดังกล่าว มีเพียงส่วนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับที่ราชพัสดุที่นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ ถ้าหากมีการตีความไปว่า กระบวนการดังกล่าวเข้าขอบข่ายเป็นเรื่องการอนุมัติ การอนุญาต และจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว เห็นว่า กรณี

ดังกล่าว อาจจะทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักของที่ราชพัสดุได้ ว่าที่ราชพัสดุ ซึ่งกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มีไว้เพื่อนำไปจัดให้ประชาชนเช่า และการพิจารณาอนุญาตเป็นการใช้อำนาจผูกพัน ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาตามมา คือ เมื่อประชาชนยื่นคำร้องขอเช่าที่ราชพัสดุแล้ว ย่อมจะคาดหวังว่า ตนจะได้รับสิทธิเช่าที่ราชพัสดุ แต่ถ้าไม่ได้รับสิทธิเช่าแล้ว ปัญหาดังกล่าวย่อมตกอยู่กับส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ อาจจะถูกร้องเรียนฐานละเว้นหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบได้

๔.๒ การกิจด้านเหรียญกษาปณ์ และบริหารเงินตรา

กรมธนารักษ์มีการกิจในการผลิตเหรียญกษาปณ์หมุนเวียน ผลิตเหรียญกษาปณ์ที่ระลึก เหรียญที่ระลึกเนื่องในวโรกาสและโอกาสสำคัญต่างๆ จัดทำของสิ่งจ้างต่างๆ ที่หน่วยราชการ เอกชน และรัฐวิสาหกิจสั่งจ้าง การจัดทำและนำออกใช้เหรียญกษาปณ์ การรับ-จ่าย ควบคุมเงินคงคลังและดำเนินการเกี่ยวกับเงินตรา ตามกฎหมายพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ.๒๔๙๑ และพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.๒๕๐๑ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับแลกเหรียญกษาปณ์ชำรุด พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นต้น

กิจกรรมที่มีประชาชนเข้ามาติดต่อกับส่วนราชการ คือ การจ้างทำของต่างๆ ซึ่งเป็นที่ชัดเจนว่า เรื่องดังกล่าวเป็นการเข้าทำสัญญาจ้างตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการอนุมัติ อนุญาต กิจกรรมการรับ-จ่าย แลกเหรียญกษาปณ์หมุนเวียน หรือเหรียญชำรุด ให้กับประชาชน ถือเป็นงานที่ให้บริการประชาชน จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการอนุมัติ อนุญาต เช่นกัน

๔.๓ การกิจด้านการเผยแพร่และอนุรักษ์ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน

กรมธนารักษ์มีการกิจในการดูแลรักษา และเผยแพร่ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน และจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหรียญ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ระเบียบกรมธนารักษ์ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนการแสดงเหรียญกษาปณ์และเงินตราไทย พ.ศ.๒๕๔๖ ระเบียบกรมธนารักษ์ว่าด้วยการปฏิบัติงานของสำนักทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๔๗ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับแลกเหรียญกษาปณ์ชำรุด พ.ศ.๒๕๔๘ ประกาศกรมธนารักษ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การขอบันทึกภาพทรัพย์สินเพื่อใช้ในการกิจการอย่างอื่น พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นต้น

การอนุรักษ์ ดูแลรักษา และเผยแพร่ทรัพย์สินฯ ถือเป็นภารกิจพิเศษและมีลักษณะเฉพาะตัว ที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ความระมัดระวังเป็นอย่างสูง ในการอนุรักษ์ ดูแลรักษา และเผยแพร่ทรัพย์สินฯ สำหรับกิจกรรมที่มีประชาชนเข้ามาติดต่อกับส่วนราชการ คือ การขอบันทึกภาพทรัพย์สินเพื่อใช้ในการกิจการอย่างอื่น เป็นงานเผยแพร่ทรัพย์สินฯ ซึ่งกรมธนารักษ์มีประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การขอบันทึกภาพทรัพย์สินเพื่อใช้ในการกิจการอย่างอื่น พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเฉพาะ เพื่อใช้ในการพิจารณาว่าจะให้บันทึกภาพตามที่ขอ ได้หรือไม่ ซึ่งผู้ขอบันทึกภาพนั้นมีทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ การพิจารณาเรื่องดังกล่าว จึงต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน พิจารณาถึงความปลอดภัย ความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม หรือไม่ อย่างไร เป็นการใช้อำนาจดุลพินิจ จึงเห็นว่ากระบวนการดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นการอนุมัติ อนุญาต แต่ถ้าสำนักงาน ก.พ.ร. เห็นว่า เรื่องดังกล่าวเข้าขอบข่ายเป็นการอนุมัติ การอนุญาต ก็เห็นว่า เรื่องดังกล่าวไม่ควรที่จะบรรจุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน เพราะเป็นภารกิจพิเศษที่กรมธนารักษ์ได้มีการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเป็นการเฉพาะเรื่องไว้แล้ว (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๙)

๔.๔ การกิจด้านการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์

กรมธนารักษ์มีการกิจในการกำหนดราคาประเมินของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินอื่น ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดทำบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ ที่ดิน โรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง และห้องชุด โดยถือปฏิบัติ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ระเบียบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ว่าด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม พ.ศ.๒๕๓๕

การจัดทำบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ ที่ดิน โรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง และห้องชุด เป็นการจัดทำบัญชีขึ้น เพื่อให้กรมที่ดินใช้เป็นฐานการคำนวณเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอสังหาริมทรัพย์ สำหรับกิจกรรมที่มีประชาชนเข้ามาติดต่อกับส่วนราชการ ได้แก่ การขอทราบราคาประเมินทุนทรัพย์ของตนเอง (ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์) กระบวนงานดังกล่าว ถือเป็นงานให้บริการข้อมูลแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ ซึ่งสำนักประเมินราคาทรัพย์สินจะทำการตรวจสอบข้อมูล และแจ้งข้อมูลราคาประเมินทุนทรัพย์ให้ผู้สอบถามได้ทราบ จึงไม่ถือเป็นเรื่องการอนุมัติ อนุญาต แต่อย่างใด กิจกรรมการตรวจสอบราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน กรณีมีการบันทึกข้อมูลราคาประเมินทุนฯ ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากข้อมูลที่ได้สำรวจไว้แล้ว กรณีตัวอย่าง บัญชีมูลค่าถนน ราคาตารางวาละ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่บันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์เป็น ๑,๐๐๐ บาท หรือ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเหตุให้ประชาชนมายื่นคำร้องขอให้ตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง กิจกรรมดังกล่าว จึงเป็นเพียงการตรวจสอบข้อมูลและแก้ไขข้อมูลราคาประเมินให้ถูกต้องตามจริงแล้วจึงมีการประกาศแก้ไขข้อมูลราคาประเมินให้ถูกต้อง และส่งบัญชีดังกล่าวให้กรมที่ดินใช้ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดินต่อไป จึงมิได้เป็นการอนุมัติ อนุญาต แต่อย่างใด กิจกรรมการจัดทำบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ห้องชุดที่จดทะเบียนใหม่ เป็นกิจกรรมที่กรมธนารักษ์ สำนักประเมินราคาทรัพย์สิน จะได้รับเรื่องดังกล่าวมาจากกรมที่ดิน อีกทอดหนึ่ง โดยจะเข้าร่วมตรวจสอบสภาพอาคารชุดกับเจ้าพนักงานที่ดิน และทำการประเมินราคาทุนทรัพย์อาคารชุด จัดทำรายงานเสนอคณะอนุกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์กรุงเทพมหานครกำหนดราคา และเสนอคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ให้ความเห็นชอบ แล้วจึงพิมพ์บัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ พร้อมจัดทำประกาศ เพื่อเสนอประธานอนุกรรมการฯ ลงนามในบัญชีประเมินทุนทรัพย์ แล้วส่งบัญชีดังกล่าวให้กรมที่ดินใช้ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมต่อไป จึงเป็นงานสนับสนุนในการตรวจสอบและจัดทำบัญชีให้แก่กรมที่ดิน จึงมิใช่เรื่องการอนุมัติ อนุญาต แต่อย่างใด

ถึงแม้ว่า ภารกิจของกรมธนารักษ์ ทั้ง ๔ ด้าน จะไม่ได้อยู่ในขอบข่ายของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ แต่กรมธนารักษ์ก็ได้ถือปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ มาโดยตลอด โดยกรมธนารักษ์มีประกาศ เรื่อง การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ.๒๕๕๓ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๓ และได้ถือปฏิบัติให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่องานราชการ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และเมื่อพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ กรมธนารักษ์ก็ได้เพิกเฉย หรือละเลย แต่อย่างใด และได้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามคำแนะนำของสำนักงาน ก.พ.ร. จนแล้วเสร็จ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ แต่สิ่งที่ได้กระทำไปนั้น ก็ไม่มีความชัดเจนว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้องและตรงตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ หรือไม่ เพราะหากภารกิจของกรมธนารักษ์ไม่เข้าเงื่อนไขที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ แล้ว ก็จะต้องถือว่ากรมธนารักษ์กระทำไปโดยไม่มีความอำนาจในการจัดทำ ดังนั้น กรมธนารักษ์จึงขอความอนุเคราะห์ สำนักงาน ก.พ.ร. วิเคราะห์ประเด็นข้อกฎหมาย และกระบวนงานที่เกี่ยวข้องในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ ตามข้อ ๔. (จำนวน ๓๒ กระบวนงาน) ให้เป็นที่ยุติด้วยว่า เข้าขอบข่ายที่จะต้องดำเนินการ ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร และจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวต่อไป หรือไม่ อย่างไร หากจำเป็นต้องเสนอเรื่องให้ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ก็ขอได้ดำเนินการให้ด้วย

ทั้งนี้ หากสำนักงาน ก.พ.ร. หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กฎหมาย และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุญาตของกรมธนารักษ์ เข้าขอบข่ายที่จะต้องดำเนินการ ตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พ.ศ.๒๕๕๘ และจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวแล้ว เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ก็ขอได้ตรวจพิจารณากระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุญาตของกรมธนารักษ์ (จำนวน ๓๒ กระบวนการ) ตามแบบที่เสนอมาพร้อมนี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ เสนอสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ให้ความเห็นชอบ เพื่อกรมธนารักษ์จะได้ลงข้อมูลผ่านระบบการจัดส่งคู่มือสำหรับประชาชนให้สำนักงาน ก.พ.ร. ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใดขอได้แจ้งให้กรมธนารักษ์ทราบโดยด่วนด้วย
จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวัฒน์ มานะแก้ว)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมธนารักษ์

เรียน พล.ต.ท. ๗ นว.๓๓๓

เพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

(นางสาวศรีประภา ดมกระจำ)
ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ

สำนักกฎหมาย

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๙ ๘๔๘๘

โทรสาร ๐ ๒๒๗๐ ๑๔๗๙